

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1955 r.

Nr 30

TREŚĆ:

Poz.:	
UCHWAŁA RADY MINISTRÓW	
291 — nr 219 z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie wynagrodzeń za dzieła twórczości literackiej przy opracowaniu filmu długometrażowego	485
UCHWAŁY PREZYDIUM RZĄDU:	
292 — nr 190 z dnia 5 marca 1955 r. w sprawie zapewnienia odpowiednich warunków mieszkaniowych dla absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych	487
293 — nr 209a z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie zabezpieczenia rolnictwa w siłę roboczą na okresy szczytowego natężenia robót	488
294 — nr 240 z dnia 19 marca 1955 r. w sprawie zdrzewienia kraju	490
ZARZĄDZENIA:	
295 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1955 r. o taryfie dla tłumaczy przysięgłych	492
296 — Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 23 marca 1955 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w 1955 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych	493
297 — Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 28 marca 1955 r. w sprawie trybu i warunków udzielania zezwoleń na wydawanie pocztówek i innych druków okolicznościowych przez spółdzielnie pracy i rzemieślników indywidualnych	494
LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH	
298 — odznaką „Przodownika Pracy”	495

291

UCHWAŁA Nr 219 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1955 r.

w sprawie wynagrodzeń za dzieła twórczości literackiej przy opracowaniu filmu długometrażowego.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10. lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. Nr 34, poz. 234) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zasady i stawki wynagradzania za dzieła twórczości literackiej przy opracowaniu filmu długometrażowego określają przepisy zawarte w załączniku do niniejszej uchwały.

2. Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Kinematografii może zezwolić na przyznanie wynagrodzenia wyższego od stawek, ustalonych w załączniku.

§ 2. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się w zakresie dotyczącym przyznawania nagród również do umów zawartych przed dniem 1 stycznia 1955 r. o dzieła

twórczości literackiej przy opracowaniu filmu długometrażowego, jeżeli realizacja filmu zakończona została po tej dacie.

§ 3. W zakresie unormowanym niniejszą uchwałą tracą moc przepisy uchwały Komitetu Ministrów do Spraw Kultury z dnia 12 czerwca 1950 r. w sprawie systemu wynagrodzeń autorskich za dzieła twórczości literackiej i muzycznej dla produkcji filmowej.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Kinematografii.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 219 Rady Ministrów z dnia 19 marca 1955 r. (poz. 291).

ZASADY WYNAGRADZANIA ZA DZIEŁA TWÓRCZOŚCI LITERACKIEJ PRZY OPRACOWANIU FILMU DŁUGOMETRAŻOWEGO

I. Stawki wynagrodzeń.

Rodzaj dzieła	Wysokość sumy umownej zatwierdza			Warunki płatności (układ rat) w %/0/0
	Naczelny Redaktor Biura Scenariuszowego	Dyrektor Centralnego Zarządu Wytwórni Filmowych		
1	2	3	4	
a. Temat	do 750			zakup 100
b. Nowela filmowa	7500 — 12000			25+35+40
c. Scenariusz	do 18000	do 25000		25+25+50
d. Teksty słowne:				
1) dialogi i komentarz	5000 — 8000	do 12000		25+75
2) teksty poetyckie (pieśni, piosenki, wiersz) do 30 linijek za każdą dalszą linijkę	1000 — 2000 20 — 50	do 3000 do 75		25+75
e. Dokumentacja	1500 — 6000			25+25+50
f. Konsultacja przy opracowaniu scenariusza	1500 — 3000	do 4500		25+75
g. Recenzja:				
1) ciągła	600 — 1800	(miesięcznie)		po przyjęciu 100
2) jednorazowa	100 — 500			po przyjęciu 100

- II. W uzasadnionych przypadkach Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii może podwyższyć stawkę umowną za scenariusz (lit. c) do kwoty 35.000 zł.
- III. Po skierowaniu scenariusza filmowego do realizacji autorowi przysługuje wynagrodzenie dodatkowe w kwocie 10.000 zł.
- IV. Niezależnie od stawek, przewidzianych w części I, II i III niniejszych zasad, autorowi scenariusza przysługuje następująca nagroda przy ocenie filmu: „dobry” do 12.000 zł, „bardzo dobry” do 20.000 zł, „celujący” do 30.000 zł.
- V. Wynagrodzenie za wykonanie dzieła płatne jest w ratach przewidzianych w części I niniejszych zasad, przy czym:
- a) jeśli wynagrodzenie umowne płatne jest w dwóch ratach, rata pierwsza wypłacana jest przy podpisywaniu umowy, druga — po przyjęciu dzieła (wraz z ewentualnymi poprawkami);
 - b) jeśli wynagrodzenie umowne płatne jest w trzech ratach, rata pierwsza wypłacana jest przy podpisywaniu umowy, druga po złożeniu dzieła, trzecia — po przyjęciu dzieła (wraz z ewentualnymi poprawkami);
 - c) w przypadkach wyjątkowych, jeśli poprawki do złożonego, lecz nie zaakceptowanego scenariusza są ustalone i uzgodnione z autorem, a scenariusz jest przyjęty jako podstawa dla przyszłego filmu — Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii na wniosek Dyrektora Centralnego Zarządu Wytwórni Filmowych może zezwolić na wypłatę do 1/3 trzeciej raty wynagrodzenia za opracowanie scenariusza w 2 ratach miesięcznych, płatnych w miarę wykonywania tych poprawek. Wypłata pozostałych 2/3 trzeciej raty następuje w takim przypadku — po przyjęciu scenariusza.
- VI. Niezachowanie przez przyjmującego zamówienie terminu wykonania dzieła daje zamawiającemu prawo — po wyznaczeniu i upływie terminu dodatkowego — odstąpienia od umowy i żądania zwrotu wypłaconych rat.
- VII. Zawarcie więcej niż jednej umowy na ten sam temat (nowela, scenariusz, dialogi itp.) wymaga zgody jednostki zwierzchniej nad udzielającą zamówienie. Zgoda nie jest potrzebna, gdy druga lub dalsze umowy na ten sam temat (nowela, scenariusz, dialogi itp.) zawierane są w wyniku nieprzyjęcia dzieła wykonanego na podstawie pisemnej umowy lub odstąpienia od wykonania pierwszej umowy.

VIII. Do zawarcia umowy o opracowanie dzieła objętego niniejszymi zasadami z pracownikiem kinematografii niezbędne jest uzyskanie przez zamawiającego zgody władz zwierzchnich. W tym przypadku — gdy autor dzieła jest pracownikiem jednostki podległej Centralnemu Zarządowi Wytwórni Filmowych — zgodę wyraża Dyrektor Centralnego Zarządu Wytwórni Filmowych, we wszystkich zaś innych przypadkach — Prezes Centralnego Urzędu Kinematografii. Decyzja zapada na skierowany drogą służbową wniosek zamawiającego, zawierający również określenie proponowanej wysokości sumy umownej. Przepis powyższy nie dotyczy pracowników twórczych, pozostających na umowie w ramach etatów jednostek kinematografii.

IX. Zakres dzieł twórczości literackiej przy opracowaniu filmu długometrażowego określa się w sposób następujący:

- a) **T e m a t f i l m o w y** obejmuje pomysł przyszłego filmu.
- b) **N o w e l a f i l m o w a** obejmuje koncepcję ideową i artystyczną oraz zarys fabuły filmu.
- c) **S c e n a r i u s z** obejmuje szczegółowy opis akcji dramatycznej z podziałem na kolejne sceny, zawierający pełną charakterystykę postaci głównych i epizodycznych, opisy wszystkich miejsc akcji oraz teksty informacyjne.
- d) **T e k s t y s ł o w n e** obejmują ostateczny tekst dialogów (komentarza), pieśni i piosenek oraz tekstów wierszowych.
- e) **D o k u m e n t a c j a** obejmuje wskazanie, zebranie i pisemne opracowanie materiałów oraz informacji odnoszących się do zagadnień, czasu, miejsca, akcji, środowiska i postaci filmu.
- f) **K o n s u l t a c j a** obejmuje wykonanie czynności doradczych (fachowych, ideologicznych, literackich itp.) przy opracowaniu dzieł określonych w tabeli.
- g) **R e c e n z j a** obejmuje wydanie opinii i oceny dzieł wymienionych pod lit. a)–f), z tym że recenzja cięga zawiera również obowiązek udziału w kolegiach i ocenach kolektywnych.

292

UCHWAŁA Nr 190 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 5 marca 1955 r.

w sprawie zapewnienia odpowiednich warunków mieszkaniowych dla absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

W celu zapewnienia odpowiednich warunków mieszkaniowych dla absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych zatrudnionych na podstawie ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Potrzeby mieszkaniowe absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (zwanych w dalszym ciągu „absolwentami”), zatrudnionych poza miejscem stałego zamieszkania bądź w takiej odległości od stałego miejsca zamieszkania, która uniemożliwia codzienny dojazd do miejsca pracy — powinny być zaspokajane przez zakłady pracy z następujących źródeł:

- 1) przez zakwaterowanie w pomieszczeniach hotelowych zakładu pracy (hotele robotnicze, pokoje gościnne itp.);
- 2) z przydziału mieszkań wolnych, znajdujących się w dyspozycji zakładu pracy;
- 3) z przydziału mieszkań przez prezydium rad narodowych na umotywowany wniosek zakładu pracy.

§ 2. Jeżeli przy uwzględnieniu całokształtu zasobów mieszkaniowych znajdujących się w dyspozycji zakładu pracy nie ma możliwości przydzielenia absolwentowi mieszkania z tego zasobu, zakład pracy zgłasza prezydium rady narodowej zapotrzebowanie izb mieszkalnych dla absolwentów, a w miejscowościach, w których nie została wprowadzona publiczna gospodarka lokalami, występuje o przydział mieszkań dla absolwentów w oparciu o przepisy art. 18 — 20 dekretu o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343).

§ 3. 1. W przypadku zakwaterowania absolwenta w pomieszczeniach, o których mowa w § 1 pkt 1, na jednego absolwenta nie może przypadać mniej niż 5 do 6 m² pomieszczenia.

2. Kwatery zbiorowe mogą być urządzone zarówno w lokalach pozostających w dyspozycji zakładu pracy, jak i w przydzielonych na ten cel przez prezydium rad narodowych.

3. Przeznaczenie lokalu pozostającego w dyspozycji zakładu pracy na kwaterę zbiorową wymaga zezwolenia prezydium właściwej rady narodowej i władzy naczelnej zakładu pracy.

§ 4. 1. Każdy zakład pracy uzupełniający swoją załogę absolwentami kierowanymi w drodze nakazu pracy, a nie posiadający w swojej dyspozycji hotelu robotniczego lub pokoiów gościnnych, powinien dążyć do uzyskania niezbędnej ilości pomieszczeń na urządzenie tego rodzaju kwatery dla pomieszczenia absolwentów w okresie bezpośrednim po ich przystąpieniu do pracy.

2. Za korzystanie z pomieszczenia w hotelu robotniczym absolwent opłaca stawki przewidziane dla hoteli robotniczych w resorcie, w którym zatrudniony jest absolwent. Opłata za korzystanie z pokoju gościnnego powinna obejmować jedynie zwrot rzeczywistych nakładów na używanie sprzętu, pościeli, ogrzewanie, utrzymanie czystości i oświetlenie z wyłączeniem nakładów ponoszonych przez zakład pracy z tytułu czynszu najmu oraz administrowania pokojami gościnnymi.

§ 5. 1. W przypadkach gdy ze względu na małą liczbę absolwentów urządzenie kwatery zbiorowej przez jeden zakład pracy byłoby gospodarczo nie uzasadnione,